

han hverken finde hensigtsmæssig eller besparende, og jeg tror, at hans Betragtning er rigtig. Med Hensyn til de Understøttelser, som jo i en Mærkelig måde have været bevilgede til litterær Virksomhed, turde det maaske være mig tilladt at henlede den høitærede Kultusministers Opmærksomhed paa en fortjent Månd, der, saavidt jeg veed, ikke nogen- sinde har faaet Understøttelse til litterær Virksomhed (En Stemme: Det er Tilfældet med Mangel). Jeg vil først nævne den Mands Navn, jeg tænker paa, det er nemlig den be- kjendte, og jeg tør vistnok tilføie yndede Forfatter, Thyregod. Jeg antager ikke, at der er ret Mange, som ville modsigge mig, naar jeg udtaler den Opfattelse, at han er en folkelig Forfatter i Ordets bedste Forstand; jeg tror ikke, man vil modsigge mig, naar jeg siger, at hans Skrifter gjennem- gaende ere beaandede af det Sande og Gode, og han har den — i alt Fald i mine Dine — særdeles gode Egenstabs, at han hverken i religiøs eller politisk Forstand er nogen ensidig eller libe- nabelig Partimand. Han læses vistnok med Glæde af de forskjellige Samfundsklasser, men især tror jeg, at han paa en heldig og tiltalende Maade egner sig for at glæde og gavne, aandeligt talt, den menige Almue. Manden er imidlertid saa bekendt for os Alle, at jeg neppe behøver at anføre videre til hans Anbefaling, og jeg vil derfor indskrænke mig til at henstille til den høit- agtede Kultusminister, om det ikke vilde være ham muligt at have Hr. Thyregod i velvillig Er- indring, saaledes fortaaget, at han herefter kan for- undres en Part i Understøttelserne til litterær Virksomhed. Efter min Overbevisning er Thyre- god en Månd, der fortjener en saadan Anerken- delse, Begunstigelse og opmuntrende Haandskræf- ning, som vilde ligge i en slig Understøttelse, og jeg vil blot endnu tilføie, at saavidt mig bekendt, ere hans økonomiske Omstændigheder af den Be- skaffenhed, at ogsaa disse kunde gjøre en Under- støttelse for ham ønskelig i hans temmelig omfat- tende Forfattervirksomhed.

Formanden: Uddelingen af de enkelte Beløb paa denne Konto er ikke Gjenstand for særskilt Bevilling. Der er vel Berettigelse for de ærede Medlemmer til, naar de finde det rigtig, at fremdrage Enkelte som værdige eller uøverdige, eftersom Fordelingen foreligger i Betænkningen, men jeg tror dog, at det vil være mindre hen- sigtsmæssigt at fortsætte Behandlingen om enkelte Personer.

Laufer: Jeg maa bede det ærede Thing om Undskyldning, fordi jeg fører Forhandlingen hen til et Punkt, som de ærede sidste Talere ikke have omtalt. Det er om Vaisenhuset, jeg skal tillade mig at ytre nogle faa Ord. Den ærede Ordfører har allerede omtalt, hvorledes den Ord- ning, der i forrige Aar er truffen, ikke yder den

samme Nødsærighed imod de øvrige Dele af Lan- det som imod Kjøbenhavn, idet der af de 28,000 Rbd., hvortil Vaisenhusets Indtagter nu beløbe sig, kun kommer omtrent 4,000 Rbd. til Fordeling paa Stifterne udenfor Sjællands Stift; Forholdet burde efter Folketallet snarere være omvendt. Den Betragtning, som den ærede Minister har gjort gjældende, nemlig at Oprindelsen til Vaisenhuset skriver sig fra Besten 1711, og at Stiftelsen der- for bør komme Kjøbenhavn til Gode, kan jeg ikke tiltræde. Den Begunstigelse, som derved vistnes Kjø- benhavn, skulde da i alt Fald kun komme Vaisser efter de ved Besten borttrevne Personer til Gode, men den skulde ikke fortsættes i en Uendelighed, hvad der heller ikke fremgaar af Vaisenhusets Stiftelsesdokumenter. Jeg skal imidlertid særlig tillade mig at fremhæve det Forhold, hvori Sjæl- lands Stift er kommet ved den nye Ordning. De øvrige Stifter have dog faaet en lille Sum an- vist, som skal komme dem særlig til Gode, og de have dog ogsaa, som den ærede Minister fremhæ- vede, en, skjøndt nu kun ringe, Udbytte — en me- get mindre Udbytte end før — til at komme i Be- tragting ved Stiftelsens øvrige Virksomhed, men Sjællands Stift er ved den nye Ordning stillet saaledes, at det udelukkende er henvist til den kjø- benhavnske Bestyrelses Naade. Ikke en eneste Ket er tilfikkret foreldreløse Børn fra Sjælland, og efter den hidtilværende Erfaring at domme er der ingen Grund til at antage, at den kjøbenhavnske Bestyrelse af Vaisenhuset vil yde sjællandske Vais- ser nogen Nødsærighed. Det er ved en tidligere Leilighed for ikke længe siden fremhævet, at den kjøbenhavnske Bestyrelse vel ofte antager sig Børn fra Sjælland og giver dem Plads i Stiftelsen; men naar man ser nøiere til, er det i Virkelighe- den Børn, hvis Forsørgelse paahviler Kjøbenhavn. Det er Børn, som have deres rette Hjem i Kjø- benhavn, men som derfra ere sendte ud til Sjæl- land, og som da føres tilbage til Kjøbenhavn, til Vaisenhuset eller til Opføstringshuset. De kaldes da Børn fra Sjælland, og det er paa denne Maade, at man, i det Mindste for en væsentlig Del, har ladet denne Stiftelses Goder tilflyde Sjælland. Naar de øvrige Stifter nu have faaet en lovbestemt, om end meget ringe Andel i denne Stiftelses Goder, forekommer det mig at være en ligefrem Uretfærdighed, at man ikke ogsaa tilstaaar Sjællands Stift udenfor Kjøbenhavn en lignende firket Afgang.

Mufjer: Jeg har bedet om Ordet for at gjøre et Par korte Bemærkninger til de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen). De have begge fundet en Fornøielse i at fremmane en Straamand og at søgte imod ham, idet de have fremstillet mig, som om jeg hørte til dem, der mente, at dette Thing var kar- rigt med sine Bevillinger til aandelige Anliggender,